№ 52. Poniedziałek 5. Marca 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Sprawozdanie

Wydziału krajowego z zarządu fundacyi stypendyjnej Kajetana hr. Lewickiego w roku słonecznym 1865.

A. Przychód:

	gotówka		effekta	
1. Odsetki od obligacyi indemnizacyjnych i listów zastawnych	1002 złr.	28 c.		
2. Nadwyżka z dochodów bieżących do majątku narodowego	196 „	45 „		
3. Zwrot danej zaliczki do fundacyi Żurakowskiego	1 „	12½ „		
4. Z sprzedaży obligów indemnizacyjnych	8085 „	55 „		
5. Z przykupna natomiast listów zastawnych			12.200 złr.	— „
6. Z pomieszczeń w kasie oszczędności			50 „	55 „
Suma przychodów	9285 „	40½ „	12.250 „	55 „
7. Do tego zapas pierwotny	546 „	45½ „	17.200 „	— „
Razem	9831 „	86 „	29.450 „	55 „

B. Wydatek:

	gotówka		effekta	
1. Na zakupienie listów zastawnych (poz. 5. przychodu)	8211 złr.	24 c.		
2. Na spłacenie kuponów zapadłych od powyższych listów	11 „	79 „		
3. Na wzmocnienie funduszu narodowego (poz. 2. przychodu)	196 „	45 „		
4. Na zaliczkę do fundacyi Żurakowskiego (poz. 3. przychodu)	1 „	12½ „		
5. Na podatek dochodowy od odsetków oblig. indemnizacyjnych	63 „	22 „		
6. Na składkę do kasy oszczędności	50 „	60 „		
7. Na należytość za blankiety obligacyjne	2 „	50 „		
8. Na stypendya	700 „	— „		
9. Na sprzedaz — obligacye indemnizacyjne			12.000 złr.	— c.
10. Na wydatki drobne	— „	73 „		
Suma wydatków	9237 „	65½ „	12.000 „	— „
Do tego zapas ostateczny	594 „	20½ „	17.450 „	55 „
Razem tak jak w przychodzie	9831 „	86 „	29.450 „	55 „
Porownywając istniejący zapas ostateczny	594 „	20½ „	17.450 „	55 „
z zapasem pozostałym w r. 1864	546 „	45½ „	17.200 „	— „
okazuje się przyrostu	47 „	75 „	250 „	55 „

Stypendya pobierali w ciągu 1864 r:

1. Adam Pauchocki, uczeń szkoły malarstwa . . . 300 złr.
2. Seweryn Rewacki, uczeń szkoły realnej . . . 200 „
3. Feliks Au, uczeń szkoły rolniczej . . . 200 „

Na pomnożenie kapitału zarodowego zarządza Wydział krajowy równocześnie zakupienie listów zastawnych w wartości imiennej 800 złr., a resztę gotówki rozporządzalnej umieszczając w kasie oszczędności, podaje sprawozdanie niniejsze w skutek postanowienia listu fundacyjnego z dnia 14. maja 1862 do powszechnej wiadomości.

Lwów, dn. 21. lutego 1866.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Dnia 1. marca r. b. odbyło się 435., 436. 437. losowanie dawniejszego długu państwa i wyciągnięto numera seryi 58, 95 i 310.

Numer seryi 58. zawiera obligacye bankowe o pierwotnej stopie procentowej po 5%, a mianowicie Nr. 48.620 aż włącznie do Nr. 50.090 z ogólną sumą kapitału 1,001.359 złr.

Również zawiera numer seryi 95. obligacye bankowe o pierwotnej stopie procentowej po 5%, a mianowicie Nr. 85.568 aż włącznie do Nr. 86.291 z całą sumą kapitału, — Nr. 86.293 z połową kapitału i Nr. 86.295 aż włącznie do Nr. 86.561 z całą sumą kapitału, razem z kapitałem w kwocie 997 465 złr.

Numer seryi 310. zawiera obligacye zaciągniętej u bankiera Goll pożyczki o pierwotnej stopie procentowej po 4%, a mianowicie lit. *G.* Nr. 1401 aż włącznie do Nr. 1750, i lit. *D.* Nr. 3386 aż włącznie do nr. 4861 z całym kapitałem w sumie 1,243.200 złr., tudzież wcielone później obligacye Golla o pierwotnej stopie procentowej po 4%, Nr. 3511 aż włącznie do Nr. 4808 z ogólną sumą kapitału 4000 złr.

Zaraz potem nastąpiło dziewiąte losowanie seryi i numerów wygrywających pożyczki loteryjnej z r. 1864, przyczem okazały się następujące rezultaty:

Spis

wylosowanych 9 seryi i zawartych w nich numerów wygrywających pożyczki loteryjnej, na które przypada kwota wygrana wyższa nad 140 złr.

Numera wylosowanych seryi:

45, 1877, 2103, 2585, 2963, 3000, 3081, 3205, 3762.

Z tych wylosowanych seryi przypada na zawarty:

w numerze seryi	numer obligacyi	wygrana w kwocie złr.	w numerze seryi	numer obligacyi	wygrana w kwocie złr.
45	32	400	3000	7	400
	55	400		10	500
	67	**1.000**		25	400
	72	500		34	400
	77	500		36	**1.000**
	94	400		40	400
1877	64	500		45	**200.000**
	66	500		47	400
2103	6	400		55	500
	18	400		98	500
	21	400	3081	15	500
	33	500		30	400
	36	400		69	**1.000**
	37	400		76	400
	48	**2.000**		87	400
	73	**15.000**		89	**5.000**
	82	500		92	500
	89	400	3205	47	**5.000**
	97	400		68	500
2585	71	**1.000**		74	500
	82	500		79	400
	85	**50.000**		80	**10.000**
	89	**1.000**		92	400
2963	6	500		93	400
	28	400	3762	7	**2.000**
	38	400		12	400
	39	**1.000**		39	400
	47	400		46	400
	80	400		70	400
	90	400		86	**2.000**

Na wszystkie inne powyżej nie wymienione wygrywające numera obligacyi, które zawarte są w wylosowanych seryach, przypada najmniejsza wygrana w kwocie 140 złr. w. a. Wypłata premii podług planu nastąpi z dn. 1. marca 1866.

Część nieurzędowa.

Lwów, 5. marca.

Pruska *Prov. Corresp.* rozpisuje się o *wewnętrznych kwestyach pruskich* i zarzuca izbie deputowanych niebezpieczeństwo i powstawanie przeciw Królowi i jego rządowi naruszenie obowiązku, przekroczenie konstytucyi a w końcu rewolucyjny charakter obrad. O ostatniej zaś mowie prezydenta *Grabowa* powiada: „Prezydent izby deputowanych zakończył sesyę z swojej strony tak, jak ją rozpoczął; nadużył on swego stanowiska do wygłoszenia mowy opozycyjnej, do której jako prezydent w ogóle i zwłaszcza w owej chwili nie był upoważniony. Z oznajmieniem odroczenia była cała działalność izby odtąd legalnie zamknięta, i nikt więcej w izbie nie miał prawa do rozprawiania. Było to więc wyraźne nieszanowanie królewskiego rozkazu odroczenia, i trzeba to przypisać tylko zbyt wielkiej pobłażliwości ministrów, że nie skarcili natychmiast pana Grabowa."

O zamiarach *rządu pruskiego* co do *kwestyi wewnętrznych* nie wiadomo dotąd jeszcze nic pewnego. Dzienniki ministeryalne zaprzeczały stanowczo temu, jakoby miały nastąpić oktrojowania, chyba co do traktatów handlowych z Anglią i Włochami. Ale i temu zaprzeczają dzisiaj, i zdaje się, że pomimo wszelkich wątpliwości nastąpi ratyfikacya z zastrzeżeniem przyzwolenia izby. W takim zaś razie nic potrzeba żadnej ustawy, a tem mniej oktrojowania, ażeby traktat został wykonanym.

Podług doniesienia w *Hamb. Corresp.*, miał *poseł austryacki w Kopenhadze* oznajmić, że gabinet wiedeński będzie tak długo sprzeciwiać się zwołaniu międzynarodowej komisyi finansowej. dopokąd Dania nie wyda dokumentów będących własnością Księstw.

W angielskiej izbie niższej proponował *Gregory* adres do Królowej z prośbą, ażeby wpływem swoim za granicą starała się uwolnić na przyszłość majątek prywatny od korsarstwa. Ale jeneralny prokurator zbijał ten wniosek, i po dłuższej debacie cofnął go wnioskodawca.

W izbie *włoskiej* interpelował *Machi* o znajdujących się w Rzymie więźniów politycznych. Minister odpowiedział, że na dniu 25. lutego odeszła do *Nigry* nota, która poruszyła na nowo kwestyę uwolnienia tych więźni. I na tem skończyła się interpelacya.

Wniesiona we *francuskiem ciele prawodawczem* poprawka do adresu względem Polski została odrzucona. Przy obradach nad *kwestyą mexykańską* żądał minister stanu *Rouher* odroczenia debaty, ponieważ korespondencya rządu francuskiego z mexykańskim nie została przedłożona izbie. Przy głosowaniu jednak przyjęto ustęp ten z zastrzeżeniem, że izba objawi zdanie swoje o tej kwestyi dopiero wtedy, gdy zostaną jej przedłożone najnowsze depesze dyplomatyczne.

La France opowiada, że *hrabia Flandryi* jeszcze przed odjazdem swoim z Bruxeli oświadczył otwarcie, iż musi odrzucić stanowczo zrobioną sobie, bardzo pochlebną zresztą propozycyę. Podobne zapewnienie miała otrzymać od niego w Paryżu, gdzie bawi *incognito*, deputacya rumuńska. *Temps* jednak, który równocześnie donosi o odjeździe hrabiego z Paryża do Rzymu, zapewnia, że nie przyjmował on żadnej urzędowej deputacyi i zdawał się unikać starannie wszelkiego zetknięcia się ze światem urzędowym.

Ministeryalna pruska *Provin. Corresp.* pisze o wypadkach *w Księstwach Naddunajskich:* Kwestya Księstw Naddunajskich, w której głównie Rosya i Austrya mają bezpośredni i naglący interes, ale która oddawna obchodziła wielce także Anglię i Francyę dla ich wpływu w oryencie, może stać się na nowo przedmiotem konferencyi europejskich. Rząd pruski poświęca tej sprawie z góry najżywszy udział, tak ze stanowiska interesów niemieckich jak i europejskich.

O wypadkach w Bukareszcie pisze *Monitor* wieczorny: Wypadki w Bukareszcie zwróciły na nowo uwagę na Księstwa Naddunajskie. Nie po raz pierwszy od konferencyi paryzkich powstają trudności na tem polu, ale załatwiano je zawsze w drodze porozumienia się między głównemi mocarstwami i Portą. Można się spodziewać, że dwory, które podpisały konwencyę z 19. sierpnia 1858, potrafią jak dawniej zapobiedz wszelkim dalszym zawikłaniom. Nawet nim jeszcze mogły się naradzić, zgodziły się wszystkie w zdaniu, że kwestye wywołane abdykacyą Księcia Kuzy muszą być przedłożone konferencyi europejskiej. Hrabia Flandryi nie przyjął korony, ofiarowanej mu imieniem Księstw Naddunajskich. Spodziewajmy się, że rząd prowizoryczny będzie się starał unikać wszystkiego, co może utrudniać zadanie gabinetów i niczego nie zaniedba, co może zabezpieczyć utrzymanie porządku publicznego.

Monarchia Austryacka.

Cterdzieste drugie posiedzenie Sejmu krajowego dnia 3. marca 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie 11½ przed południem. Obecnych posłów było 118. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger.*

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia oznajmiono, że pp. ks. Fortuna i Rusiecki otrzymali od Marszałka urlop ośmiodniowy. Odczytano potem następujące dwie interpelacye do Wydziału krajowego:

1. Interpelacya p. *Zyblikiewicza* i innych: Wedle ostatniego sprawozdania Wydziału krajowego fundacya hr. Skarbka miała przejść pod zarząd organów przez fundatora ustanowionych, skoro instrukcya dla kuratora i rady administracyjnej ułożona i zatwierdzona będzie. — Zważywszy, że instrukcya ta jeszcze 20. października 1863 przedłożoną została c. k. Prezydyum Namiestnictwa dla uzyskania zatwierdzenia; zważywszy także, że Wydział krajowy nieotrzymawszy żadnej odpowiedzi, upomniał się o nią 23. lutego 1865, podpisany ma zaszczyt zapytać: W jakiem stadyum znajduje się obecnie ta sprawa.

2. Interpelacya p. *Landesbergera* i innych: Na posiedzeniu dnia 29go kwietnia 1861 powzięła wysoka Izba na wniosek posła Ziemiałkowskiego następującą uchwałę: „Poleca się Wydziałowi krajowemu, aby w jak najkrótszym czasie wypracował i pod rozpoznanie i uchwalenie wysokiej Izby przedłożył projekt do prawa przeprowadzenia w naszym kraju równouprawnienia starozakonnych.“ — Gdy od tego czasu 5 lat minęło, a zatem zanadto długo tę sprawę wstrzymano, gdy kwestya ta należy do najżywotniejszych w kraju, a gdy ją nawet w krajach sąsiednich, jak we Węgrzech i na Bukowinie stawiono na porządek dzienny, zaś rozwiązanie jej u nas zwłoki nie cierpi, albowiem teraz, gdzie idzie o samorządne zorganizowanie kraju, kwestya ta zasadnicza rozwiązaną być musi — gdy nakoniec i wniosek Jego Excel. hr. Gołuchowskiego w części do tego zmierza — zatem widzę się spowodowanym interpelować Wydział krajowy: dlaczego dotychczas projektu w tym przedmiocie nie przedłożył, z wezwaniem oraz, aby projekt ten jak najspieszniej przedłożył.

P. *Pietruski* oświadcza w imieniu Wydziału krajowego, że na najbliższem posiedzeniu na obydwie powyższe interpelacye da odpowiedź.

Odczytano potem dalszy ciąg petycyj wniesionych do Sejmu. Ostatnia ma liczbę 1846.

Petycye komitetu galic. Towarzystwa gospodarskiego w sprawach szkolnych odesłano na wniosek p. Młockiego do komisyi edukacyjnej.

P. *Boczkowski* przedłożył sprawozdanie komisyi dla spraw Wydziału krajowego o projekcie etatu osób i płacy urzędników i sług Wydziału krajowego. Przy specyalnej dyskusyi przyjęto wszystkie paragrafy projektu według wniosku komisyi z wyjątkiem §. 2. w którym utrzymała się poprawka ks. Pawlikowa, redukująca ryczałtową kwotę na fiakra dla dyrektora kancelaryi z 100 na 50 złr. w. a. Uchwalono ostatecznie w trzeciem odczytaniu następujący etat osób i płac urzędników konceptowych, urzędników pomocniczych i sług Wydziału krajowego.

I. Urzędnicy konceptowi.

§. 1. Etat urzędników konceptowych, Wydziałowi krajowemu przydzielonych, składać się będzie z sześciu sekretarzy, z sześciu koncepistów i czterech praktykantów.

§. 2. Posady sekretarzy dzielą się na trzy, koncepistów na dwie klasy według płacy rocznej.

Płace roczne pobierać będzie:

Dwóch sekretarzy	klasy 1szej	po	1800	złr. w. a.
dwóch sekretarzy	„ 2giej	po	1600	„ „
dwóch sekretarzy	„ 3ciej	po	1400	„ „
trzech koncepistów	„ 1szej	po	1000	„ „
trzech koncepistów	„ 2giej	po	800	„ „
czterech praktykantów		po	500	„ „

§. 3. Liczbę przybrać się mających aplikantów oznaczy Wydział krajowy.

II. Dyrektor kancelaryi.

§. 4. Dyrektor kancelaryi pobiera płacę roczną 1400 złr. w. a., pomieszkanie z opałem i ryczałtową kwotę rocznych 50 złr. w. a. na fiakra.

III. Kancelarya Wydziału krajowego czyli oddziały pomocnicze.

a) Oddział manipulacyjny.

§. 5. Oddział manipulacyjny Wydziału krajowego składa się:
z dyrektora kancelaryi (§. 4.), jako przełożonego oddziału manipulacyjnego i przełożonego expedytu zarazem,
z protokolisty,
z archiwisty i
z sześciu kancelistów, którzy się na dwie klasy dzielą.

§. 6. Gdyby się okazała potrzeba tłómaczów, Wydział krajowy mocen będzie przybrać takowych za stosownem, czy to w pewnych peryodach, czy też w miarę uskutecznionych robót wynagrodzeniem, które wszakże kwoty 600 złr. w. a. rocznie przenosić nie powinno.

§. 7. Płacę roczną pobiera:

a) protokolista	. . . .	1000	złr. w. a.
b) archiwista	. . . .	1000	„ „
c) trzech kancelistów	klasy 1szej po	800	„ „
d) trzech kancelistów	„ 2giej po	700	„ „

b) Oddział obrachunkowy.

§. 8. Oddział obrachunkowy Wydziału krajowego składa się:
z dyrektora oddziału obrachunkowego, jako przełożonego,
z zastępcy dyrektora i
z czternastu adjunktów, którzy się dzielą na trzy klasy.

§. 3. Płacę roczną pobierają:

dyrektor oddziału obrachunkowego		2000	złr. w. a.
zastępca jego	. . . . . .	1600	„ „
czterech adjunktów	klasy 1szej po	1000	„ „
pięciu adjunktów	„ 2giej po	900	„ „
pięciu adjunktów	„ 3ciej po	800	„ „

c) Oddział kasowy.

§. 10. Oddział kasowy Wydziału krajowego składa się:
z likwidatora, jako pierwszego przełożonego,
z kasyera, jako drugiego przełożonego,
i czterech adjunktów.

§. 11. Płacę roczną pobiera:

likwidator	. . . .	1400	złr. w. a.
kasyer	. . . .	1200	„ „
dwóch adjunktów	klasy 1szej po . .	900	„ „
dwóch adjunktów	„ 2giej po . .	800	„ „

§. 12. Wszyscy urzędnicy kasowi obowiązani są złożyć kaucyę w kwocie wyrównywającej rocznej płacy w gotowiźnie, lub w papierach publicznych podług kursu.

IV. Pisarze dzienni.

§. 13. Liczbę pisarzy dziennych i ich wynagrodzenie Wydział krajowy oznaczy.

V. Słudzy.

§. 14. Etat sług przydzielonych Wydziałowi krajowemu i kancelaryi jego składać się będzie:
z odźwiernego,
z portiera,
z trzech woźnych,
z woźnego dla oddziału obrachunkowego, nareszcie
z woźnego dla oddziału kasowego.

§. 15. Słudzy pobierają roczną płacę, mianowicie:

Odźwierny 400 złr. w. a. i 50 złr. w. a. na przepisany ubior, także wolne pomieszkanie w gmachu, gdzie kancelarya Wydziału krajowego umieszczoną będzie, nareszcie dwa sągi twardego drzewa opałowego;

portier 300 złr. w. a. i odpowiednią liberyę, także wolne pomieszkanie w gmachu, gdzie kancelarya Wydziału krajowego umieszczoną będzie, nareszcie dwa sągi twardego drzewa opałowego;

trzech woźnych Wydziału krajowego i czwarty dla oddziału obrachunkowego po 300 złr. w. a. i 50 złr. w. a. na przepisany ubior, nakoniec

woźny oddziału kasowego pobiera tytułem rocznej płacy 400 złr. w. a. i 50 złr. w. a. na przepisany ubior.

Woźny kasowy winien jest złożyć kaucyę w kwocie wyrównywającej rocznej płacy.

VI. Stróże.

§. 16. Stróże nie należą do rzędu stałych sług. Liczbę ich postanowi Wydział krajowy i oznaczy stosowne ich wynagrodzenie.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Pietruski* sprawozdanie Wydziału krajowego w przedmiocie usunięcia tak zwanej terny przy obsadzeniu prebend, patronatowi laikalnemu podległych, i podał następujący wniosek wydziału krajowego:

„Wysoki Sejm raczy uchwalić:

„Prosić Najjaśn. Pana, aby raczył najłaskawiej zarządzić stosowne kroki, izby usuniętą została praktyka, oparta na dekrecie nadwornym z dnia 9. marca 1847, wedle której ordynaryaty wszystkich obrzadków w Królestwie Galicyi i Lodomeryi przy obsadzaniu prebend duchownych, patronatowi laikalnemu podległych podają patronom świeckim tylko trzech kandydatów do wyboru. Natomiast żeby stosownie do postanowień koncylium Trydenckiego i artykułu XXIV. konkordatu przywróconem zostało patronom świeckim prawo wolnego wyboru z pomiędzy wszystkich kandydatów, którzy przez ordynaryaty zdolnymi i godnymi uznani zostaną.“

W ogólnej debacie otwartej nad tym wnioskiem zabrał głos ks. *Kuryłowicz*, oświadczając się przeciw wnioskowi Wydziału krajowego i za zatrzymaniem terny. Po dłuższem motywowaniu zapowiada mowca, że przy specyalnej dyskusyi postawi wniosek, ażeby Sejm nad wnioskiem Wydziału krajowego przeszedł do porządku dziennego.

Na wniosek p. *Zyblikiewicza* licznie poparty uchwalono zamknięcie posiedzenia o godzinie 3ciej po południu.

Przyszłe posiedzenie w poniedziałek. Porządek dzienny: Dalsza dyskusya nad wnioskiem o zniesieniu terny. Sprawozdanie komisyi o wniosku ks. Kaczały o kominiarzach. Sprawozdanie komisyi o środkach przeciw zarazie bydła.

Wiedeń, 3. marca. (*Nowiny dworu. — Wiadomości bieżące.*) W c. k. kościele parafialnym w burgu odbyło się wczoraj o godz. 11tej nabożeństwo żałobne za duszę ś. p. Cesarza Franciszka I.

Książę Kuza przybył tu przedwczoraj wieczorem w towarzystwie kilku osób pociągiem peszteńskim i był w dworcu kolei przyjmowany przez rozmaite osoby. Książę Kuza w najściślejszem inkognito pojechał dorożką do miasta i stanął u jednego z swoich przyjaciół.

Praga, 2. marca. (*Karygodne demonstracye.*) Wieczorny numer gazety praskiej pisze: Zaszłe wczoraj po sesyi sejmowej demonstracye nie mogą być cierpiane. Gazeta praska wyraża powszechne ubolewanie nad tem, że rozporządzenia namiestnictwa ku zapobieżeniu demonstracyom nie zostały przez organa rządowe należycie wykonane. Odwołuje się ona do zdrowego rozsądku ludności i powiada, że wszelkie usiłowanie ku ponowieniu tych ubolewania godnych scen będą odtąd niezawodnie z całą surowością i bez względu na osobiste lub inne stosunki jak najenergiczniej przytłumiane.

W Horowicy i w okolicy panowała dzisiaj spokojność. Użycie broni ze strony wojska przy wczorajszych zaburzeniach w Horowicy zostało spowodowane rzucaniem kamieni na wojsko.

O pobycie Najj. Państwa w Peszcie podaje *Gazeta wiedeńska* następującą depeszę telegraficzna:

Peszt, 2. marca. Najj. Państwo w towarzystwie hrabiego i hrabiny Königsegg, hr. Crenneville i barona Sennyey zwiedzali dziś konserwatoryum dramatyczne założone dopiero w roku zeszłym. Podczas obecności Najj. Państwa w konserwatoryum odbyła się tamże produkcya deklamacyi i śpiewu. Następnie Najj. Pań. zwiedzali miejski zakład sierót, gdzie byli przyjmowani przez burmistrza, radzcę magistratu Alkera, przełożonych i członków wydziału, a proboszcz ks. Klempa miał przemowę. Jedna z sierót ofiarowała Najj. Pani bukiet, inna zaś 10letnia miała przemowę, której Najj. Pani wysłuchała z oznakami widocznego zadowolenia. Najj. Państwo wpisali swoje imiona do przygotowanego album, oglądali roboty wychowanek zakładu, zwiedzali sale. Wielu z obecnych mieli zaszczyt rozmawiać z Najj. Państwem, którzy nakoniec odjechali przy odgłosie okrzyków Eljen wydawanych przez całe zgromadzenie.

Czynności sejmów krajowych.

Na posiedzeniu sejmu *czeskiego* w dniu 2go b. m. najwyższy marszałek krajowy oświadczył: „Wczorajsze zajścia na galeryi zniewalają mię napomnieć publiczność, aby wstrzymywała się od wszelkich objawów; jeżeliby zajścia ponowiły się jeszcze, galerye będą natychmiast wypróżnione.“ Zarazem oznajmił, że wczoraj wystosował notę do Namiestnika hr. Lażańskyego, w której wyraził ubolewanie, iż organa bezpieczeństwa nie oparły się wyprawieniu demonstracyi. z prośbą, aby na przyszłość zapobieżono podobnym wypadkom, które mogłyby tamować wolność obrad reprezentacyi sejmowej. Przystąpiono do debaty specyalnej nad wnioskiem większości względem wniosku Riegera o uniwersytecie. Hr. Leo Thun broni swojej poprawki, która opiewa jak następuje: „Profesorowie i docenci przedmiotów, które nie po łacinie wykładane być mają, mogą wykładać po niemiecku, lub po czesku; kandydaci. którzy w sposób prawny wykażą się ze swego uzdolnienia, mogą w miarę zasługi i potrzeby uzyskać posady profesorów zwyczajnych lub nadzwyczajnych bez względu, czy wykładają po czesku lub po niemiecku; uczącym się ma być zostawiona możność słuchania przedmiotów, zwłaszcza obowiązkowych, po niemiecku i po czesku. Przyjąć trzeba za zasadę, aby przy wszystkich egzaminach na uniwersytecie wolno było używać języka niemieckiego i czeskiego; egzamina ogólne mają odbywać się według życzenia kandydatów w czeskim lub niemieckim języku. O ile te zasady mają być uwzględnione przy rigorozach należy porozumieć się z uniwersytetem.“

Kardynał Schwarzenberg popiera poprawkę hr. Leona Thuna, którą też przy głosowaniu przyjęto.

Następnie marszałek krajowy odczytał notę namiestnika hrab. Lażańskyego, w której tenże ubolewa, że władze wykonawcze nie pojęły i nie przeprowadziły jak należało środków wczoraj zarządzonych i oznajmia, że dla zapobieżenia podobnym demonstracyom zarządził kroki surowe. Sladkowsky przemawia, że galerya nie tamowała wolności rozpraw. Herbst odzywa się: Sądzę, że to zbiegowisko pospólstwa... (burzliwa przerwa w centrum wołanie: do porządku!) Herbst uniewinnia swoje wyrażenie a Marszałek zamyka posiedzenie.

Na posiedzeniu sejmu *czeskiego* z dnia 1. marca toczyły się rozprawy nad wnioskiem Riegera co do równouprawnienia języków niemieckiego i czeskiego na uniwersytecie pragskim. Referenci większości i mniejszości, Tomek i Hasner, odczytali relacye. Za wnioskiem większości (za przyjęciem wniosku Riegera bez zmiany) przemawiają Tonner. Brauner, Indra, Hamernik, Trojan, Cupr, Sadil. Rieger, hr. Leo Thun i kardynał Schwarzenberg. Za wnioskiem mniejszości (wystosować zapytanie do uniwersytetu) zgłaszają się do słowa Wolf, Grohman, Brinz i Höfler. O godzinie 4tej z południa posiedzenie było przerwane i rozpoczęło się znów o godzinie $4^3/_4$. Jako mowcy jeneralni wystąpili Rieger za wnioskiem większości a Herbst przeciwko wnioskowi, zaś Hasner jako referent mniejszości. Reprezentant rządu, radca namiestnictwa Back, oświadczył iż rząd nie będzie się mógł uchylić od konieczności zapytania uniwersytetu o zdanie, uniwersytet zaś będzie miał sposobność wyjawić to zdanie. Rządowi leży na sercu interes sławnej wszechnicy, zarówno jednak leży mu na sercu żądanie Czechów podniesienia ich języka i literatury. Rząd po najdokładniejszem zbadaniu różnych stosunków przy ostatecznej decyzyi nie będzie miał względu na ofiary pieniężne.

Na posiedzeniu *węgierskiej* izby deputowanych z dnia 1. marca wniosek Deaka został odczytany i przyjęty bez rozpraw. Kausal wniósł dodatkowo, ażeby do komisyi dla lepszego stosunku wybrano 52 członków zamiast 50. Dodatek ten przyjęty został. Kartki wyborcze w sobotę mają być składane. Po sprawdzeniu kilku wyborów posiedzenie do soboty odroczone zostało.

Przy imiennem głosowaniu wniosek mniejszości odroczony został większością 121 głosów przeciwko 100. Powstał główny okrzyk „Sława“ na galeryi, powtarzany przez tłumy na ulicy. Herbst żąda opróżnienie galeryi, Brinz ponawia to żądanie, galerye opróżnione zostały w śród wielkiego ruchu i oporu ze strony centrum izby. Na ulicy okrzyki nie ustały. Posiedzenie zamknięto o godzinie 8. Deputowanych czeskich przyjmowano na ulicy hucznem powitaniem.

Na posiedzeniu sejmu kroackiego odczytano przedstawienie do Jego Cesarskiej Mości względem nieodpowiedzialności i nietykalności członków sejmu. Następnie odczytano odpowiedź Jego Ces. Mości odmawiając zawieszenie nakazanej rekrutacyi, tudzież odmawiającą zwinięcie pogranicza wojskowego. Przy odczytaniu imienia Jego Cesarskiej Mości powstały huczne okrzyki Żywio!

W sejmie kroackim na posiedzeniu dn. 2. b. m. powstała żwawa debata nad zapytaniem, czy budżet krajowy ma być wzięty pod obrady. Deputowani Dr. Klaic, Perkovac i Zivković są przeciw przystąpieniu do debaty. Klaic zwraca uwagę, że nie masz obecnego reprezentanta rządu, któryby mógł udzielać wyjaśnienia. Uchwalono nie rozpoczynać debaty. Posiedzenie jutro. Na porządku dziennym rozprawy nad najwyższemi reskryptami względem rekrutacyi Pogranicza wojskowego i Dalmacyi.

Francya.

Paryż, 2. marca. (*Rozprawy w izbie.*) Posiedzenie ciała prawodawczego z 27. z. m. było bardzo burzliwe i skończyło się bardzo gwałtowną sceną, do której dał powód pewien wyraz ministra stanu Rouhera. Odpierając wymówki deputowanego Glais-Bizoni nazwał je minister arlekinadą (pasquinade), co wywołało istną burzę głosów pochwalających i ganiących, tak że prezydent zmuszony był zamknąć posiedzenie.

Na wczorajszem posiedzeniu przemawiał przed głosowaniem nad ustępem względem sprawy rzymskiej margrabia Pyrée za świecką

władzą Papieża, a Gueroult zbijał jego rozumowania. Kolb Bernad obawia się o przyszłość papiestwa po odejściu wojsk francuzkich. Jules Favre żąda oddzielenia władzy duchownej od świeckiej w interesie samego katolicyzmu, na co odpowiedział Granier de Cassagnac.

Nakoniec na dzisiejszem posiedzeniu motywował Favre swoją poprawkę względem Szlezwik-Holsztynu; krytykował bierne zachowanie się Francyi wobec Austryi i Prus, i niechce, ażeby zdawało się, iż Francya popiera śmiałe zamiary rządu pruskiego. Morin, Ollivier i Thiers żądają, ażeby Francya obrała wyraźniejszą politykę, i oświadczyli, że niepodobna przyjąć projektu adresu z absolutnem milczeniem. Na żądanie komisyi został ten artykuł dodatkowy oddany jej pod rozwagę. Carnot motywował potem poprawkę opozycyi względem Polski.

Niemcy.

Berlin, 2. marca. *(Adres Królowi podany przez 57 członków izby panów.)* Adres Królowi złożony przez 57 członków izby panów opiewa jak następuje:

„Zbliżyć się do tronu Waszej Królewskiej Mości z uczuciem dawnej wierności podpisani widzą potrzebę, gdyż zatargi w kraju doszły do zgorszeń grożących podkopać uczucie prawne i wierność poddanych i przyprawić ojczyznę o upadek, a niespodziewane zamknięcie sejmu nie pozwoliło im uczynić to w imieniu izby panów. Mądrości i stałości Waszej Królewskiej Mości udało się w przeszłym roku przez umowę gasteinską zapewnić krajom należyty i stanowczy wpływ na rząd Księztw zaelbiańskich. Umowa gasteinska daje podstawy do pozyskania floty a tem samem do pomnożenia potęgi, co wywołuje zgodne i gotowe do ofiar oddanie wszystkich sił i dawne uczucie pruskie, jeżli ma być wyzyskane według woli Boga ku zaszczytowi i rozszerzeniu ducha i wpływu niemieckiego. Dziękujemy Waszej Królewskiej Mości, ze mądrość i umiarkowanie W. Król. Mości przy umowie gasteinskiej znalazły drogę ku ułatwieniu ziszczeń prawnych, ze względu na interesa Niemiec, koniecznych żądań Prus i ku wzmocnieniu owego przymierza, które spowodowało tak świetne sukcesa broni niemieckiej i polityki niemieckiej, przez co po raz pierwszy od wieków rozszerzone zostały granice Niemiec, oddalony został wpływ zagraniczny, tudzież złamana została potęga nieprzyjaciół wewnętrznych. Tem cięższa byłaby odpowiedzialność, gdyby przez winę drugiej strony przymierze nadwątlone zostało. Pojąć można, chociaż ubolewać nad tem trzeba, iż zamiast zgodnej wdzięczności całego kraju występuje gorzka nienawiść ku rządowi przez W. Król. Mość zaprowadzonemu, że rządowi temu, mającemu do walczenia z licznemi trudnościami za granicą, wewnątrz kraju samego wszelkie przeszkody stawiane bywają, dla zatamowania błogiej jego działalności i dla poniżenia Prus, zamiast zyskania dla nich nowych zaszczytów. Zewnętrzna polityka Prus nie może być wyjętą z silnej dłoni W. Król. Mości, jak to usiłowano uczynić przez uchwałę skrajną, zapoznającą wszelkie rzeczywiste stosunki względem Lauenburga. Prusy utraciłyby potęgę swoję w Niemczech i w Europie, gdyby w sprawach ich wewnętrznych stanowiły chwiejne i między sobą niezgodne większości reprezentacyi kraju. Dziękujemy W. Król. Mości za przeprowadzenie reorganizacyi kraju. Kto nie chce sławy Prus, może nie chcieć wzmocnienia armii, i owszem starać się będzie, chociaż daremnie podkopać ducha i żołnierskiego posłuszeństwa armii, jako pewnej podstawy tronu, siać będzie niezgodę między wojskiem i ludem. Każdy bezstronny pozna, iż reorganizacya armii dała tylko znak zatargom, które poza nią całe życie polityczne państwa zakłócić miały, w brew konstytucyi zaprzeczano prawa Króla, prawa izby panów przy ustanowieniu budżetu. Większość deputowanych sama miała oznaczyć wydatki.“

„Nie może być naszem zadaniem jako członków izby panów, poświęcenie lekkomyślne konstytucyi, której izba panów byt swój zawdzięcza. Lecz nie idzie teraz o te prawa. Izba deputowanych przywłaszcza sobie kierunek wszystkich spraw państwa, i zamiast ściśle ograniczonego współdziału w prawodawstwie finansowem narusza, prawdziwą władzę monarszą. Izba deputowanych przepisywać chce wybór sług W. Król. Mości, chce im zakreślać ich działanie. Konstytucya przez Królów pruskich nadana, zaręcza potęgę korony, władza królewska zostaje zawsze punktem centralnym państwa pruskiego. Idzie o utrzymanie najwyższego tego klejnotu, z całą siłą, którą Bóg W. Król. Mości użyczył. W ostatnich dniach sędziowie przez Króla mianowani i w imieniu króla wyrokujący, zaczepili sąd najwyższy, pod którego stoją karnością, naruszyli znaczenie jego, uznając za nieważny wyrok dotąd nieznany, i to w tonie i duchu oburzającym wiernych poddanych, jedynie dla tego że sąd najwyższy orzekł, iż W. Król. Mość broniony jesteś przeciwko zbrodni zdrady głównej, a sługi W. Królewskiej Mości przeciwko oszczerstwu, jeżeli zbrodnie popełnione zostaną przez deputowanych w reprezentacyi krajowej. W. Król. Mość odebrałeś miecz od Boga dla ukarania złoczyńców. W. Król. Mość nie mógłbyś usunąć się od wypełnienia tej powinności przez sądy swe i bezstronny wymiar sprawiedliwości, bez zamącenia poczucia prawa w całym kraju, bez utraty wolności i pewności upadku. Walki o konstytucyę spotęgowały się dziś do najwyższego stopnia. Odnoszą się do najwyższych praw boskich i ludzkich, do utrzymania monarchii chrześciańskiej, do bytu Prus. Przysięgamy w walce tej stać wszystkiemi siłami po stronie W. Król. Mości i prosimy Boga o udzielenie nam siły ku temu, tudzież prosimy żeby Bóg Waszą Król. Mość uzbroił mądrością swą i siłą.“

Rosya.

(Kolej charkowsko-azowska.) „Gazeta gubernialna charkowska“ donosi, że na wniosek prezydującego w tameczym urzędzie ziemskim, zgromadzenie charkowskich właścicieli gruntów, uchwaliło podanie do tronu adresu od miasta, o zatwierdzenie kolei charkowsko-azowskiej, z prośbą do naczelnika gubernii, aby przesłał ten adres do ministra spraw wewnętrznych, dla przedstawienia Najjaśniejszemu Panu.

(Złoto.) „Golos“ pisze: Otrzymaliśmy prywatną wiado. że na wyspie Sytcha, przy kopaniu dołów do telegrafu amerykańskiego, znaleziono samorodne złoto. Doniesienie to nabiera tem większej doniosłości, że podaje myśl, jakoby odkryty pokład co do obfitości kruszczu przypomina Kalifornię. Wiadomość tę powtórzyły rosyjskie i zagraniczne dzienniki; lecz podług odebranych przez nas pewnych doniesień, są to tylko wieści, a na drodze urzędowej nic dotąd niewiadomo.

Księstwa Naddunajskie.

Bukaraszt, 23. lutego. *(Abdykacya księcia Kuzy. — Nowe ministeryum. — Proklamacya rządu tymczasowego.)* Od dziś rana Kuza przestał być Księciem i podpisał abdykacyę swoją na rzecz obcego Księcia a właściwie na rzecz rządu tymczasowego złożonego z jenerała Golesco, pułkownika Karalambi i Lascara Catargiu. Rząd ten zamianował następujące ministeryum: minister-prezydent Jan Ghika, minister spraw wewnętrznych Demeter Ghika, sprawiedliwości Jan Cantacuzeno, skarbu Maurojeni, robót publicz. D. Stourdza, wojny pułkownik Lecca, wyznań religijnych C. A. Rosetti. Rzecz stała się sposobem następującym: o godzinie w pół do czwartej rannej około 40 spiskowych wcisnęli się do pałacu książęcego. Znajdowali się między nimi członkowie rządu tymczasowego pułkownik Crezulesco i pułkownik Lecca. Na straży pałacu był pułk pułkownika Lecca, należący do spisku. Książę Kuza usłyszał zgiełk, zaryglował drzwi do swojej sypialni i groził, że strzelać będzie, gdyby kto do pokoju wejść śmiał. Pomimo tego spiskowi wyłamali drzwi i znaleźli Kuzę w pół ubranego a panią Maryę Obrenowicz w łóżku. Kuza widząc, ze wszelki opór jest daremny i że życie tylko stracićby mógł, poddał się i podpisał następującą abdykacyę, którą dzisiejszy *Monitorul* ogłosił: Abdykacya ta opiewa jak następuje:

„My Alexander Jan I., zgodnie z życzeniem całego narodu i z zobowiązaniem, jakie na siebie przyjęliśmy przy wstąpieniu na tron, składamy dziś 11. (23. lutego) 1866 roku rządy w ręce namiestnictwa książęcego i ministeryum przez lud wybranego. Podpisano Alexander Jan.“

Następnie Kuzę uwięziono, w miejscu, które dotąd jest tajemnicą. Namiestnictwo zamianowało ministeryum, kazało uwięzić prefekta Baldimana, Margilomana i dyrektora poczt i telegrafów Liebrechta, wydało proklamacyę do ludu, zapewniło sobie posłuszeństwo armii i zawiadomiło ajentów i konzulów jeneralnych mocarstw zagranicznych o zaszłej zmianie rządu, pismem do c. k. jeneralnego konzula wystosowanem. Radość ludu jest nie do opisania. Żołnierze bratają się z obywatelami. Spokojność i porządek nie były naruszone.

Bukareszt, 24. lutego. Wczoraj w południe zebrała się izba deputowanych i senat na wspólne posiedzenie w sali metropolii, gdzie namiestnictwo złożyło dokument abdykacyi Księcia Kuzy i oba ciała polityczne wezwało do wyboru nowego Księcia. Ciało prawodawcze przyjęło doniesienie namiestnicwa z wielką radością i proklamowało jednomyślnie Hrabiego Flandryi Księciem Rumunii. Senatorowie i deputowani złożyli jeden po drugim przysięgę wierności nowo obranemu Księciu i podpisali następnie akt następujący:

„W roku 1866 dnia 11/23. lutego senat i izba deputowanych połączone, przez jednomyślną aklamacyą, według życzenia przez Dywan ad hoc w roku 1857 wyrażonego, obrały Jego Królewską Wysokość Filipa, Eugeniusza, Ferdynanda, Klemensa, Balduina, Leopolda, Jerzego Hr. Flandryi i Księcia Saskiego pod imieniem Filipa I. Księciem połączonych Księstw Rumunii i akt wyboru podpisały.“

Proklamowaniu nowego Księcia towarzyszyły liczne wystrzały z dział a wieczorem miasto było rzęsisto oświetlone. Porządek i spokojność nigdzie nie były naruszone. Mało jednak jest osób, wyjawszy wielki tłum żadnego zdania politycznego nie mający, którzy sądziły, że brat Króla belgijskiego będzie mógł lub będzie chciał przyjąć wybór jaki go spotkał. Hrabia Flandryi obecną pozycyę swoję zamieniłby na gorszą, gdyby jako Książę Multan i Wołoszczyzny pod zwierzchnictwem Porty otomańskiej przyjął koronę, któraby wkładała na niego najcięższy obowiązek uorganizowania kraju, pozbawionego w obecnych stosunkach wszelkich elementów organicznych. Mocarstwa zaś europejskie trudno żeby się zgodziły na zatwierdzenie tak specyalnego a może i nie legalnego aktu wyboru ciała prawodawczego Multan i Wołoszczyzny. Konzulaty tutejsze ani nie uznały nowego rządu ani też przeciwko niemu nie zaprotestowały, poprzestały na wzięciu do wiadomości zaszłej zmiany, oczekując instrukcyj rządów swych. Część osób wczoraj uwięzionych już na wolność puszczone zostały. Księcia Kuzę trzy-

mano do wczoraj wieczora uwięzionego w domu jednym przy ulicy Colza, poźniej wywieziono go pod eskortą do klasztoru Wakarest. Wczoraj odwiedził go konzul francuzki i znalazł go zupełnie zrezygnowanego i prawie zadowolonego ze swego położenia. Rząd prowizoryczny położył areszt na całą korespondencyę prywatną Kuzy, i oczekują z ciekawością jej otwarcia. Mówią, że w prywatnej tej korespondencyi znajdują się listy kompromitujące nie tylko osoby prywatne lecz i rządy. Dyrektorem policyi w Bukareszcie został Jerzy Ghika, w którego mieszkaniu zawiązał się spisek przeciwko Kuzie.

Kronika.

(Dzieciobójstwo.) W Ruczałach w powiecie Komarnieńskim, dnia 17. z. m. znaleziono pod mostem nieżywe dziecię płci męzkiej, trzy tygodnie liczące, którego matka niebawem wykrytą została i przyznała się, że dziecię przed porzuceniem udusiła.

(Nieszczęsny wypadek.) Dnia 22. z m. znaleziono w Serecie pod Czortkowem zwłoki Macieja Banacha z Wygnanki, który będąc pijanym spadł z mostu i utonął.

(Przejście na prawosławie.) „Ruski Inw." donosi: W roku 1865 w dyecezyi kijowskiej przeszło na prawosławie z wyznania rzymskiego 170 osób, a 31 żydów przyjęło chrzest św.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Stan austr. banku narodowego.

Dnia 28. lutego 1866.

Stan czynny.	zlr.	c.	zlr.	c.
Wybite złoto i sztaby			125,501.444	18.5
Weksle na miasta zagraniczne			6,327.569	20
Raty kolei południowej			6,000.000	—
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	82,115.864	44		
Eskontowane w filiach	22,701.459	60	104,817.324	4
Pożyczki za poręką w Wiedniu	34,410.600	--		
W zakładach filialnych	7,235.300	—	41,645.900	—
Przywilej banku			80,000.000	—
Pozostały dług państwa za spłacenie banknotów waluty wiedeńskiej			9,136.791	7
Dług państwa do spłacenia w srebrze			9,980.000	—
Dług państwa pokryty dobrami skarbowemi			25,015.536	25
Zaległe raty za sprzedane dobra skarbowe			2,894.998	27.5
Efekta do sprzedania			3,065.362	50
Pożyczka hypotekarna			64,827.268	6.5
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30go grudnia 1865			11,167.133	37
Efekta funduszu pensyi			1,482.910	—
Kolej Karola Ludwika			8,309.070	-
Obligacye c. k. pożyczki podatkowej z r. 1864			765.600	—
Gmachy i inwentarze			4,495.966	68
Saldi bieżących rachunków			2,432.411	61
Razem			507,865.286	24.5

Stan bierny.	zlr.	c.
Fundusz banku	110,250.000	—
Fundusz rezerwowy	11,167.545	95.5
Obieg banknotów	331,244.740	—
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	658.658	14.5
Należytości z żirów	4.396	93
Niepodniesione dywidendy	226.647	40
Listy zastawne w obiegu	52,772.745	—
Niepodniesione procenta listów zastawnych	57.167	15
Fundusz pensyi	1,483.385	66.5
Razem	507,865.286	24.5

W wiedeńskim komitecie centralnym wystawy paryzkiej w roku 1867 odbyć się mającej, zapowiedziane zostały z Galicyi i Bukowiny następujące przedmioty przeznaczone na wystawę:

I. Komitet filialny we Lwowie.

P. Karol *Keller*, fabrykant towarów koszykarskich i trzcinowych, towary koszykarskie, trzcinowe i plecionki; p. Kajetan *Rulikowski*, agronom, pszenica; p. Piotr *Miączyński*, nafta, olej skalny; fabryka ćwieczków drewnianych *Gellerta i sp.*, ćwieczki klonowe dla szewców; bar. Antoni *Gostkowski*, właściciel dóbr, pudreta, nasienie rzepaku, pszenica, hreczka; p. Stanisław *Strzałkowski*, agronom, konie; fabryka drożdży prasowanych, spirytusu i octu, braci *Gublenz*, spirytus, ocet; hr. Włodzimierz *Dzieduszycki*, właśc. dóbr, płody przyrody, gips, kobierce wełniane; pan Władysław *Gutowski*, fabrykant maszyn, 4 modele maszyn; p. *Zieliński*, fabryka terpentyny i fajansu, terpentyna i wyroby z fajansu; p. Jan *Wieczyński*, agronom, kamień gipsowy; p. Michał *Dornwald*, fabrykant maszyn rolniczych, maszyny do siania rzepaku i mąki z kości; spadkobiercy p. Alfreda *Wolfa*, pudreta; c. k. galicyjskie towarzystwo rolnicze, płody surowe; książę Leon *Sapieha*, właśc. dóbr, olej terpentynowy, kamień gipsowy; pp. J. *Kodrębski i Kercet*, wyroby mączne; p. Mieczysław *Darowski*, glinka ogniotrwała, ziemia fajansowa, gatunki pereł; bar. Reinhold *Winterfeld*, części składowe instrumentów muzycznych; p. Karolina *Klein*, zaprawa murarska do murów, metalu i miejsc próżnych; p. Adama *Berskiego i sp.* fabryka parafiny i świec parafinowych, wyroby z wosku ziemnego; pp. Eugeniusz i Teofil *Korytkowie*, miód, tytoń; p. Erazm *Wolański*, oleje eteryczne i nasiona; p. *Krzysztofowicz*, fabrykant sukna, sukno nieprzemakające; hr. Kazimierz *Wodzicki*, właściciel dóbr, glina i wełna; p. Wincenty *Klimecki*, agronom, miód.

II. Komitet filialny w Krakowie.

P. Wincentego *Kirchmayera* drukarnia „Czasu," okazy typograficzne; p. A. *Dudrak* xylograf, rysunki do drzeworytów; p. Gustaw *Lindquist* malarz, obraz heraldyczny; huta w Długoszynie okazy cyny, galmanu i rudy ołowianej. P. Zdzisław *Zaklika*, gips, alabaster, glina; z hr. Szembeków hrabina *Czajkowska* hafty na suknie; zakład sztucznej chodowli ryb. hr. Adama *Potockiego*, pstrągi; młyn parowy hr. Ludwika *Wodzickiego*, wyroby mączne; p. Benedykt *Szynkara*, chleb; p. Kasper *Molęcki* pierniki rozmaitego rodzaju; p. Franciszek *Mikeska* pierniki, wyroby z wosku i miód; p. Ignacy *Hofelmajer* fabrykant broni, broń; p. A. *Stieglitz* zegarmistrz, zegarki; p. Karol *Kulikowski* krawiec, ubiory narodowe; p. *Bankowski* Antoni szewc, obuwie.

III. Komitet filialny w Brodach.

Miasto Trembowla, płody natury; izba handlowo-przemysłowa, ubiory narodowe, prace statystyczne; cech tkacki płótno; p. Stanisław *Zagórski* właściciel dóbr, płody rolnictwa; hr. Alfred *Potocki* właściciel dóbr, wełna; p. Mikołaj *Torosiewicz* właściciel dóbr, płody rolnictwa; p. Wincenty *Gnoiński* właściciel dóbr, płody rolnictwa; p. Hilary *Treter*, nawóz mineralny, miód.

IV. Komitet filialny w Czerniowcach.

C. k. bukowińska dyrekcya finansowa płody gospodarstwa lasowego; br. Otto *Petrino* płody surowe; zakład stadniny wojskowej w *Radowcach* płody gospodarstwa rolnego i lasowego; p. Aurelia *Mikulitsch* zbiór rozmaitych gatunków kukurudzy i marzanny farbierskiej; bukowińska izba handlowo-przemysłowa, ubiory ludowe, mapa przemysłowa i dróg, prace statystyczne, żarna, zbiór obuwia używanego na Bukowinie, zbiór rozmaitych sorbetów; p. A. *Schlossmann* wyroby mączne.

Ostatnia poczta.

Wiedeń, 4. marca. Dzisiejsza Gazeta Wiedeńska ogłasza w całości osnowę reskryptu cesarskiego do sejmu węgierskiego. Zostawiając ogłoszenie jej do następnych numerów, podajemy tymczasowo krótką treść tego ważnego dokumentu:

Przywrócenie komitatów i koronacyę winna poprzedzić rewizya ustaw z roku 1848. Artykuły II., III. i IV., co do zupełnie niezależnego rządu dla Węgier, władzy palatyna, nierozwiązywania Izby przed uchwaleniem budżetu, po części nie dadzą się po oznaczeniu spraw wspólnych utrzymać, a po części ukrócają prawa monarchy. Instytucya municypiów winna być pogodzona z rządami ministeryalnemi, a gwardya narodowa wykreśloną. Życzyćby należało także rewizyi innych ustaw. Koronacya nie jest czczą ceremonią; religia i sumienie zakazują zaprzysięgać zachowania ustaw, których utrzymać niepodobna. Król, co zaprzysięże, tego i dochowa niezłomnie. Za porozumieniem się nastąpi przywrócenie i koronacya, za koronacyą amnestya.

Berlin, 2. marca. Z rozkazu Króla odłożył hrabia *Goltz* swój odjazd do Paryża do jutra do wieczora.

Królewiec, 2. marca. Redaktor dziennika *N. Königsb. Ztg.* został dziś z rozkazu prokuratury państwa aresztowany za artykuł poszlakowany o zdradę stanu i podżeganie do buntu.

Wejmar, 2. marca. Gazeta wejmarska dowiaduje się z pewnego źródła, że Paryż jest przeznaczony na miejsce zebrania się konferencyi w sprawie Księstw naddunajskich.

Kiel, 2. marca. *Kiel. Ztg.* donosi: Członków komisyi budżetowej powołał rząd krajowy na dzień 5. b. m. do Kielu.

Hamburg, 3. marca. Jenerał Manteuffel powrócił wczoraj do Szlezwiku.

Paryż, 3. marca. *Memorial diplom.* potwierdza, że odpowiedź gabinetu amerykańskiego opiewa pomyślnie.

Paryż, 3. marca. Monitor potwierdza, że Cesarzewicz zachorował na odrę, ale słabość jest bardzo łagodna i nie obudza żadnej obawy.

Madryt, 2. marca. W Kortezach oświadczył O'Donnell, że stan oblężenia będzie trwać tak długo, dopokąd partya progresistów nie przestanie spiskować.

Florencya, 3. marca. Odjechał kuryer do Berlina, który wiezie ratyfikacyę traktatu ze związkiem celnym.

Londyn, 2. marca, Telegram z Bombaju z 27. z. m. donosi o zamordowaniu Sułtana Muskatu przez powstańców.

Bukareszt, 2. marca. Przedwczoraj przeciągały tłumy ludu po mieście, żądając gwardyi narodowej. Minister Dymitr Ghika przyrzekł utworzenie jej. Dekret rządu prowizorycznego znosi wszelkie wyroki przeciw prasie. Lista cywilna, którą dotąd pobierał Kuza, przypada aż do ustanowienia nowego Księcia na rzecz skarbu publicznego. Rząd żądał od izby mianowania komisyi do zbadania pozycyi finansowej, i drugą komisyę do sprawdzenia rachunków ministerstw wojny i robót publicznych. Na pożyczkę narodową subskrybowano już znaczne kwoty. Wczoraj otworzono bank. Rada municypalna w Bukareszcie została zastąpiona tymczasową komisyą; 18 prefektów usunięto i zastąpiono nowymi.

Nowy York, 21. lutego. Prezydent Johnson odrzucił bil względem biór wolnych ludzi. Z tego powodu wielkie wzburzenie w kongresie i pomiędzy ludnością. Kongres przyjął wniosek komitetu rekonstrukcyjnego, że żaden reprezentant Stanów południowych nie będzie przypuszczony do kongresu, dopokąd kongres nie dozwoli w ogóle reprezentacyi Stanów południowych.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 3. i 4. marca 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	320.09	+ 2.6	90.9	południowy	sł.	deszcz
2 g.od. po poł.	320.38	+ 1.8	82 1	półn.-zach.	„	śnieg
10.god.wiecz.	324.58	— 0.6	80 9	zachodni	„	pochmurno
Ilość deszczu 3‴75.						
7. god. zrana	322 93	— 1.0	82 2	zachodni	sł.	pochmurno
2. god. po poł.	323.94	+ 2 0	82.1	„	„	„
10.god.wiecz.	324.95	+ 0.9	85.7	„	„	„

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 3 marca.

Hotel George: Hr. Dzieduszycki Stan., z Gwoździca s'arego. — Aywas Karol, z Hołowczyniec. — Buchenthal Mik., z Bukowiny. — Szeliski Henryk, z Kozowa. — Torosiewicz Jan, z Lisowic. — Maugny Alb., ces. franc. oficer, z Paryża.

Hotel europejski: Czyżowski Jan, z Płotycz. — Jordan Kaz., z Kuńkowic. — Müller Lud., z Poznanki hetmańskiej. — Rylski Henr., z Dłużniowa.— Urbański Rud., z Dobrosina

Hotel angielski: Hr. Tarło Adam, z Polski. — Koniecki Mon., z Zatwarnicy. — Müler Hugo, z prus. Szląska. — Humalek P., c. r. podporucznik, z Kiszenewa.

Dnia 4. marca.

Hotel George: PP. Hr. Starzyński Kaz., z Ropczyckiej góry. — Möser Ferd., c. k. major, z Drohowyża. — Cuistesco Mikołaj i Konst., z Moldawy.

Hotel Langa: Domokos-Bölöny Kol., c. k. podporucz., z Brzeżan.

Hotel krakowski: Rzewuski Wiktor, z Gołogór.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 3. marca.

PP.: Hr. Jabłonowski Józef, do Rawy. — Hr. Koziebrodzki Jan, do Michałówki — Dwernicki Gol., do Rosyi. — Guszkowski Kaj, do Nowegomiasta. — Milewski Kor., do Stanisławowa. — Niedzielski Józef, do Polski. — Rozwadowski Tom., do Babina.

Dnia 4. marca.

PP.: Ks. Gedroic Ged, do Moldawy. — Kalitowski Ant., c. k. przeł. obw., do Żółkwi. — Br. Brunicki Emil, do Hureczka. — Koniecki M., do Zatwarnicy. — Kriegshaber Antoni, do Iwaczowa. — Müller Hugo, do prus. Szląska. — Humalek P, c. r. podporucz., do Wiednia. — Maugny Alb., c. franc. oficer, do Rosyi.

TEATR.

Dziś (przedst. polskie.) „**Wróżka La Voisin**", dramat w 5 aktach, na dochód p. Józefy *Hubertowej*.

Kurs Lwowski.

Dnia 3 marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	82	4	89
Dukat cesarski	„ „	4	84	4	91
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	41	8	57½
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	55	1	57½
„ papierowy rosyjski	„ „	1	28½	1	31½
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	62	25	62	88
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	35	66	—
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	63	13	63	68
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	63	—	63	63
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		152	—	154	75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 3. marca.

	złr.	kr.
5% Metaliki	60	55
5% pożyczka narodowa	63	—
Losy z 1860 roku	78	35
Akcye banku wiedeńskiego	727	—
„ „ kredytowego	141	50
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	20
Srebro	101	80
Dukat pojedyńczy	4	89

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2. marca

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W walstr. wal. po 5%	56.30	56.50
„ „ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	63 30	63.50
od kwiet. do paźd. po 5%	63.30	63.50
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68 —	68 50
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	60 70	60.90
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	60.70	60 90
dtto. po 4½%	53.—	53 50
dtto. „ 4%	48.—	48.75
dtto. „ 3%	35.25	33.75
dtto. „ 2½%	30.—	32.—
dtto. „ 1%	11 90	12.—
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	144.50	145.50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	143.50	144.50
Przez. do wyl. z r. 1854	74.—	74 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	78.50	78.60
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	86.75	87.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	73.40	73.60
Renty Como po 42 lir. aust.	16.—	16.50
Wylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	55.—	57.—
„ 4½%	53.—	53 50
„ 4%	47 —	47 50
„ 3½%	40 —	40 50
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	53.—	55.—
„ 2¼%	48.—	49.—
„ 2%	43.—	43.50
„ 1¾%	38.—	39.—
dtto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ 4½%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—

B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.	pien.	towar.
Niższej Austryi	80.50	81.—
Wyż. Aust.	80.50	81.—
Salcburg	81.—	82.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	79.50	80.50
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86 —
Tyrolu	—.—	—.—

Obl. ind. po 5proc. za 100 zł.	pien.	towar.
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88 —
Węgier	65 25	66.25
Banatu Tem.	63 75	64.75
Kroacyi i Slawonii	68.—	69.—
Galicyi	63 25	64 25
Siedmiogrodu	61.20	61.75
Bukowina	63.50	64.-
Z klauzulą wylos. w r. 1867	63.25	63.75
Banat Temesz.	62 75	63.25
Lomb. wen. poż. z r. 1850	84.—	86 —
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ 4%	—.—	—.—
„ 3½%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3%	—.—	—.—
„ 2½%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2%	—.—	—.—
„ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye.

(Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	727 —	729.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	142.—	142 20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	556.—	558.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.50	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1522.—	1524 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	162 20	162.30
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	161.—	161 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	117.—	118 18
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	153 20	153 40
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	74 —	76.—
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	139.75	140.25
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	107 50	108.—
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
dtto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Busztehradzka po 500 zł. m. k.	670	680.—
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł m. k.	250.—	260.—
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	120.—	125
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	449.—	450.—
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	212.—	214.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250	254.—
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360.—

4. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	105.—
przeznaczone do los. po 5%	90.80	90 90
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	86.60	86.80
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	—.—	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	73.75	74 25

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96 50	97 —
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	—.—	77.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.50	70.—
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	101.—	102.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	89.—	90 —
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	83 50	85.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	80.—	82.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	—.—	77.—
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	80.50	81.—
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76 —	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	82.—	84 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	82.—	83.—
Lloyda za 100 zł.	87.50	88 50

6. Losy.

(za sztukę.)

	pien.	towar
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	113 35	113.75
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	79 50	80 50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110 70
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48.50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78 —	80.—
Salma „ 40 „ „	26 50	27.—
Palffego „ 40 „ „	22.50	23.—
Clarego „ 40 „ „	24 —	24 50
St. Genois „ 40 „ „	2[illegible].75	2[illegible].25
Windischgrätza 20 zł. „	15 50	16.—
Waldsteina 20 „	18 75	19 25
Keglevicha 10 „	12 50	13 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar
Amsterdam za 100 zł. hol.	— —	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	85 80	86 —
Berlin za 100 tal.	—.	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	85.90	86 —
Genua za 100 lir. piem.	— —	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76 20	76 40
Lipsk za 100 tal.	— —	—.—
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	102 —	102 40
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 li wł.	—.	—.—
Marsylia za 100 fr.	40 60	40 60
Paryż za 100 fr.	40 65	40 65
Praga za 100 zł. w. a	— —	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100zł. w. a	—.—	—.—
(31 dni po okazaniu.)		
Bukareszt za 100 piast. woł.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar
Dukaty ces. men.	4.88	4.89
dtto. pełnej wagi	4 88	4 89
Korona	14.05	14 10
20frankówka	8 19	8 20
Rosyjski imperyał	8 37	8 40
Talar związkowy	1.52	1.53
Srebro	101.70	101.80
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.		

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.